

PROJEKT UVISITERET TILBUD

RESULTATER AF UNDERSØGELSESFASEN
– INDSIGTER OG MULIGHEDSRUM.

INDHOLD

INDLEDNING	3
DESIGN	5
Dataindsamlig	6
Temaer	6
ENSOMHED	8
Relationel og følelsesmæssig ensomhed	10
At veksle mellem fællesskaber	14
FÆLLESSKAB	17
Modtagelsen	17
Fællesskaber på tværs	18
FRIVILLIGHED	20
Frivillighed skaber værdi	20
Samarbejde med frivillige	21
Selvbestemmelse og engagement	23
Frivilligt arbejde kan forpligte	23
Matchning	24
Observation / Overvejselse	24
TILBUD OG BEVÆGELSE	26
Tilbuddets indhold	28
Fællesspisning	28
Borgernes forslag	29
Bekymring i forhold til nyt tilbud	32
Barrierer for deltagelse	33
OPSUMMERING	38

INDLEDNING

Ifølge Sundhedsprofilen for Region Syddanmark 2017 er der sket en stigning over de sidste par år, i antallet af Fredericianere, der ofte oplever at være uønsket alene, sjældent eller aldrig er i kontakt med venner og som aldrig eller næsten aldrig har nogen at tale med, hvis de har problemer eller behov for støtte (Kilde: *Hvordan har du det? -trivsel, sundhed og sygdom blandt voksne i Region Syddanmark 2017*). Ligeledes viser erfaringer fra forskellige tilbud i Fredericia Kommunes Voksenservice, at en stor del af de borgere, der henvender sig, har et begrænset socialt netværk, oplever ensomhed eller føler at de mangler indhold i hverdagen.

Projekt 'Nyt Uvisiteret Tilbud' omhandler udviklingen af et tilbud, hvor borgerne kan søge fællesskaber, aktiviteter og få støtte til de "små ting" i hverdagen, uden at blive klientgjort og en "sag" i kommunen. Formålet er bl.a. at modarbejde ensomhed og styrke borgernes mentale velbefindende. Tanken er at arbejde værdiskabende og understøtte borgernes muligheder for, at skabe/ deltage i inkluderende fællesskaber. Der skal samarbejdes med borgere, frivillige, aftenskoler, arbejdsmarkedsafdelingen m.fl. om et tilbud, der kan bygge bro mellem kommunen, civilsamfundet og den private sektor. Drømmen er at skabe en form for økosystem, der gør det muligt for den enkelte at modtage fra og bidrage til et eller flere fællesskaber, i det omfang han/hun selv føler sig i stand til.

Men hvad tænker borgerne om det? Hvordan oplever de ensomhed og hvad mener de, at der skal til for at modarbejde ensomhed? Hvad er et godt fællesskab ifølge borgerne? Og hvad siger de fx til tanken om selv at bidrage? Hvad tænker de frivillige, medarbejderne, lederne og de mange samarbejdspartnere?

Det er nogle af de områder, der vil blive beslyst i denne rapport, hvor fokus har været på:

**SOCIAL
VÆRDI**

SAMSKABELSE

**ET NYT
TILBUD**

ERFARINGER FRA FORSKELLIGE TILBUD I FREDERICIA KOMMUNES VOKSENSERVICE VISER, AT EN STOR DEL AF DE BORGERE, DER HENVENDER SIG, HAR ET BEGRÆNSET SOCIALT NETVÆRK, OPLEVER ENSOMHED ELLER FØLER AT DE MANGLER INDHOLD I HVERDAGEN.

DESIGN

Undersøgelsen har været inddelt i følgende 4 faser:

1 Indledende analyse. Ny systematisk tekstkondensering af empirisk data, indsamlet af kollega (Anne Storgaard Philipp) i forbindelse med projekt Digital Indgang*. (Med henblik på kvalificering af interview-guide). Resultaterne førte til udarbejdelse af en forandringsteori baseret på borgerindsigter, der sidenhen er anvendt som en del af interviewguiden i enkelte interviews.

1

2 Dataindsamling og analyse. Interviews, gruppeinterviews og fokussamtaler med borgere, frivillige, medarbejdere, ledere og enkelte samarbejdspartnere. For hver samtale er der skrevet noter eller optaget lydfil med efterfølgende transskribering. Herefter analyse med fund af indsigter for hver enkelt interview og efterfølgende gruppering i temaer/ undertemaer.

2

3 Udarbejdelse af tekstmateriale. Resultaterne af de to analyser i 1. og 2. del af undersøgelsen er sammenskrevet i et resultatafsnit og der er fundet meningsbærende citater til underbygning af resultater. Alt er anonymiseret.

3

4 Mulighedsrum og modeller. Slutteligt er der udarbejdet mulighedsrum til brug i projektets næste fase 'idefasen'. Samt udarbejdet visuelle modeller.

4

*Anne Storgaard Philipp har udarbejdet en rapport med indsigter og mulighedsrum fra Din Indgang. Ut. har foretaget en ny analyse af det empiriske data, hvor fokus udelukkende har været på ensomhed, fællesskaber og frivillighed.

DATAINDSAMLING:

Semi-strukturerede interviews:

9 frivillige fra henholdsvis Fredericia Frivilligcenter, Utopia, Gnisten, Solstrålen og Kontakten.

5 borgere fra Kontakten og Grow Your Life.

Gruppeinterviews:

10 fokusgruppeinterviews med i alt 54 borgere, 18 medarbejdere og 2 ledere tilknyttet forskellige tilbud i Voksenservice. .

Fokussamtaler:

15 ustrukturerede fokussamtaler med borgere, frivillige, ledere og medarbejdere fra Voksenservice og Arbejdsmarkedsafdeling. Samt 4 fokussamtaler med samarbejdspartnere fra Aftenskolerne, CSV, Fredericia Frivilligcenter og 1 medarbejder fra Kultur og Fritid.

TEMAER DER KOM FREM UNDER ANALYSEN:

ENSOMHED

Relationel og emotionel ensomhed

Relationel ensomhed

- Ønske om normalisering

Følelsesmæssig ensomhed

- Mødet med ligesindede

At veksle mellem fællesskaber

FÆLLESSKABER

Modtagelsen

Fællesskaber på tværs

Frivillighed

Frivillighed skaber værdi

Samarbejde med frivillige

Selvbestemmelse og engagement

Frivilligt arbejde kan forpligte

Matchning

TILBUD/BEVÆGELSE

Tilbuddets indhold

- Fællesspisning

- Ønsker til aktivitet/arrangement

Bekymring ift. nyt tilbud

Barrierer for deltagelse

- Tilgængelighed

- Indretning

- Økonomi

- Åbningstider

-Kendskab til tilbud

INDSIGTER
RESULTAT AF
ANALYSEN.

ENSOMHED

"Man kan ikke bare sidde hjemme og isolere sig. Så bliver man endnu dårligere. Man skal ud og være sammen med nogle mennesker. Dronning Margrethe sagde det i sin nytårstale, det er ikke godt, at folk sidder hjemme og er ensomme. Det er ikke sundt at være selv". (Borger).

Der er ingen tvivl. Ifølge borgerne på Solglimt, så er ensomhed både ubehageligt og sundhedsskadeligt. Og for at bryde ensomheden, skal der gøres noget aktivt. Ensomheden løser ikke bare sig selv, det kræver social interaktion. Men det er svært og det er ikke alle, der formår at bryde ud af ensomheden.

Det er ikke kun på Solglimt, at borgerne har det sådan. Generelt er der, blandt alle interviewede, bred enighed om, at ensomhed er et område, der er værd at sætte fokus på. Det er noget vi alle kan relatere til, det kan ramme os alle og det kan handle om meget mere end det, at være uønsket alene.

"Så hvis man skulle skabe noget nyt, tænker jeg det skulle være for at slå det op på ensomhed. At være sociale sammen med andre. Og så skabe nogle rammer hvor det er det sociale man slår på." (Borger)

Alle borgerne har selv oplevet ensomhed, eller kender nogen, der er ensomme. De beskriver ensomhed som et tabu, hvor det samfundsmæssigt ikke er okay at sige, at man er ensom. Man vil ikke være til besvær og føler ofte skyld og skam. Ensomheden er tæt forbundet med lavt selvværd og det øger risikoen for, at borgeren isolerer sig, hvilket blot forstærker ensomheden.

"Ensomhed i mange menneskers selskab har jeg kendt rigtig meget førhen. Det handler meget om selvværd. Hvis selvværdet ikke er godt, kan jeg ikke fungere sammen med andre mennesker. Så vil jeg hellere gå hjem og lukke min dør". (Borger).

An aerial, grayscale photograph of a city, likely Copenhagen, showing a dense urban layout with many buildings and streets. In the background, a large body of water is visible, with a large ship docked at a pier. The ship has "DFDS SEAS" written on its side. The image is partially obscured by a dark gray overlay at the top and bottom, with a yellow diagonal shape in the bottom left corner.

"JEG FØLER MIG ENSOM, MÅGLER EN GOD VEN
AT VÆRE FORTROLIG MED OG MØDES MED UDE I
BYEN". (BORGER).

RELATIONEL OG FØLELSMÆSSIG ENSOMHED

Borgerne beskriver to forskellige former for ensomhed; en følelsesmæssig oplevelse af ensomhed, der kan forekomme selvom man sidder sammen med andre og en relationel ensomhed, der handler om en uønsket mangel på sociale relationer.

Relationel ensomhed

For at bryde ensomheden er man, ifølge borgerne, nødt til at være sammen med andre. Hvis ensomheden handler om mangel på sociale relationer, kan det i enkelte tilfælde hjælpe at få viden om, hvor man kan mødes med andre mennesker. Ifølge borgerne, er der generelt alt for lidt oplysning om de forskellige tilbud i Fredericia og det kan være svært at finde ud af, hvor man kan gå hen, for at søge fællesskaber. Dog er det ikke altid nok at få viden om tilbud.

De borgere, der beskriver, at de mangler sociale relationer er ofte tilknyttet kommunale tilbud, hvor de kan mødes med andre borgere. Den relationelle ensomhed, som de oplever, er således ikke nødvendigvis ens betydende med et ikke eksisterende netværk, men nærmere kendetegnet ved et begrænset netværk.

Eksempelvis beskriver en lille gruppe borgere, tilknyttet et af kommunens behandlingstilbud, at de altid kan opsøge fast personale eller andre borgere, ved behov for støtte og samtale. De kan mødes med ligesindede og udveksle erfaringer og støtte hinanden, men de har et stort ønske om, at få flere tætte og fortrolige venskaber, udenfor det tilbud de er tilknyttet. De vil gerne ud og mødes med andre mennesker et neutralt sted, hvor de ikke identificeres med de problemer, de kæmper med i hverdagen. De beskriver at deres netværk primært er andre borgere fra behandlingstilbuddet. Sociale relationer, der er værdifulde for dem, men som ikke kan karakteriseres som, eller træde i stedet for, venskaber. Relationer som de desuden kun trækker på i behandlingstilbuddets åbningstid.

"Jeg vil prøve ud blandt almindelige mennesker der ikke går og skilter med at de er misbrugere, eller at det er derfor, at de er sammen... Det er svært, man føler sig hurtigt udenfor". (Borger).

Ønske om normalisering

Borgere, der oplever en relationel ensomhed, ønsker at indgå i fællesskaber, hvor det ikke handler om de problemer, hverdagen kan være præget af. De ønsker fællesskaber der i stedet bygger på interesser eller hvor det er det sociale, der er selve formålet med fællesskabet.

"...så komme ud blandt andre normale, hvis man kan sige sådan i gåseøjne ikke. Hvor der kommer folk med arbejde, men også samtidig folk der føler sig ensomme, fordi de ikke har noget netværk."
(Borger).

De fleste har et ønske om "normalisering" og vil gerne søge fællesskaber/venskaber i civilsamfundet. Dog føler de samtidig et behov for, at der tages særlige hensyn til dem. De føler ikke, at de kan anvende de almindelige foreningstilbud, enten pga. økonomi, ønske om ledsagelse eller ønske om, at der tages særlige hensyn til dem ift. handicap eller psykiske lidelser.

Særligt blandt de udviklingshæmmede borgere ses et stort ønske om at deltage i sociale fællesskaber med "normale" og "mere velfungerende" borgere. De beskriver det, som et ønske om ikke at være sammen med nogen, der har det dårligere end dem selv, fordi det kan gøre det svært for dem at skabe venskaber. Spørger man, hvad det vil sige at være "normal", svarer de fleste, at så er man velfungerende i hverdagen, har ikke brug for støtte fra kommunen og kan varetage et arbejde.

"...OG HER HAR VI ET FÆLLES FORMÅL.
DET HAR MAN BARE PISSE MEGET
BRUG FOR, HVIS MAN SIDDER OG FØ-
LER, AT MAN BARE ER DEN ENESTE I
VERDEN, DER HAR DET LIGE PRÆCIST
SÅDAN HER. "... (BORGER).

Følelsesmæssig ensomhed

"Man skal lære at være social med andre, hvis man har isoleret sig. Lære at det ikke er forkert at være ensom..." (Borger).

Ifølge borgerne er den følelsesmæssige ensomhed tæt forbundet med lavt selvværd og oplevelsen af, at man "ikke passer ind". Man kan sagtens være sammen med en masse andre og stadig føle sig ensom. Derfor virker det måske lettere ironisk, at medicinen imod ensomhed, er at være sammen med andre. Men ikke desto mindre, så er det faktisk hvad borgerne mener. De forklarer nemlig, at det at være social, er noget man skal lære. Det kræver, at man bliver inviteret ind i et fællesskab, hvor man kan opleve tryghed, anerkendelse, accept og forståelse. Man skal ikke bare placeres i en social gruppe, man skal også føle sig inkluderet i fællesskabet, for at bryde ensomheden.

Mødet med ligesindede

En af de ting, der ifølge borgerne kan modvirke den følelsesmæssige ensomhed, er mødet med ligesindede, der oplever samme udfordringer i livet. Her kan den ensomme opnå en form for samhørighed og accept, der kan medvirke til en større forståelse af egne og andres følelser eller adfærd og samtidig bryde med følelsen af at "der ikke er andre end mig, der har det sådan her" eller "der er ingen, der forstår mig".

"Nogen har gået vejen før mig og kender problemet, så jeg bliver genkendt i det jeg står i". (Borger).

Det kan være stedet, hvor man føler sig tryk nok til at fortælle åbent om sin situation, fordi andre kan genkende problemerne, så man ikke skal forklare sig og ikke skal bekymre sig om at blive dømt. Når først man oplever anerkendelsen fra andre, styrker det selvværdet, hvilket gør det lettere, at være social og føle sig tilpas i andre menneskers nærvær.

Mødet med ligesindede handler også om, at man kan hjælpe andre ved at dele egne erfaringer. Brugererfaringer er reelle oplevede erfaringer, som andre kan spejle sig i og de kan indgyde håb. Ved at dele egne erfaringer, kan borgeren være med til at skabe en refleksion hos et andet menneske. Ifølge borgerne, så er det denne refleksion, der sætter gang i den personlige udvikling og skaber positive forandringer. Det styrker selvværdet at føle, at nogen har brug for en og man hjælper sig selv ved at hjælpe andre.

"Anerkendelse og ros, det er det man vokser af. Det tager 30 sek. at sige, men 3 uger for den anden at gå og tænke over... man giver det tilbage, som man har fået... man hjælper ikke kun sig selv, men også hinanden." (Borger).

Ifølge borgerne, kræver det kun et lille klap på skulderen. Hvis man formår at vise andre respekt og anerkende/ rose dem, så gør man det lettere for dem at åbne op og stå ved sig selv. På den måde kan man give noget af det tilbage, som man selv har modtaget, hvilket skaber en positiv spiral.

AT VEKSELE MELLEM FÆLLESSKABER

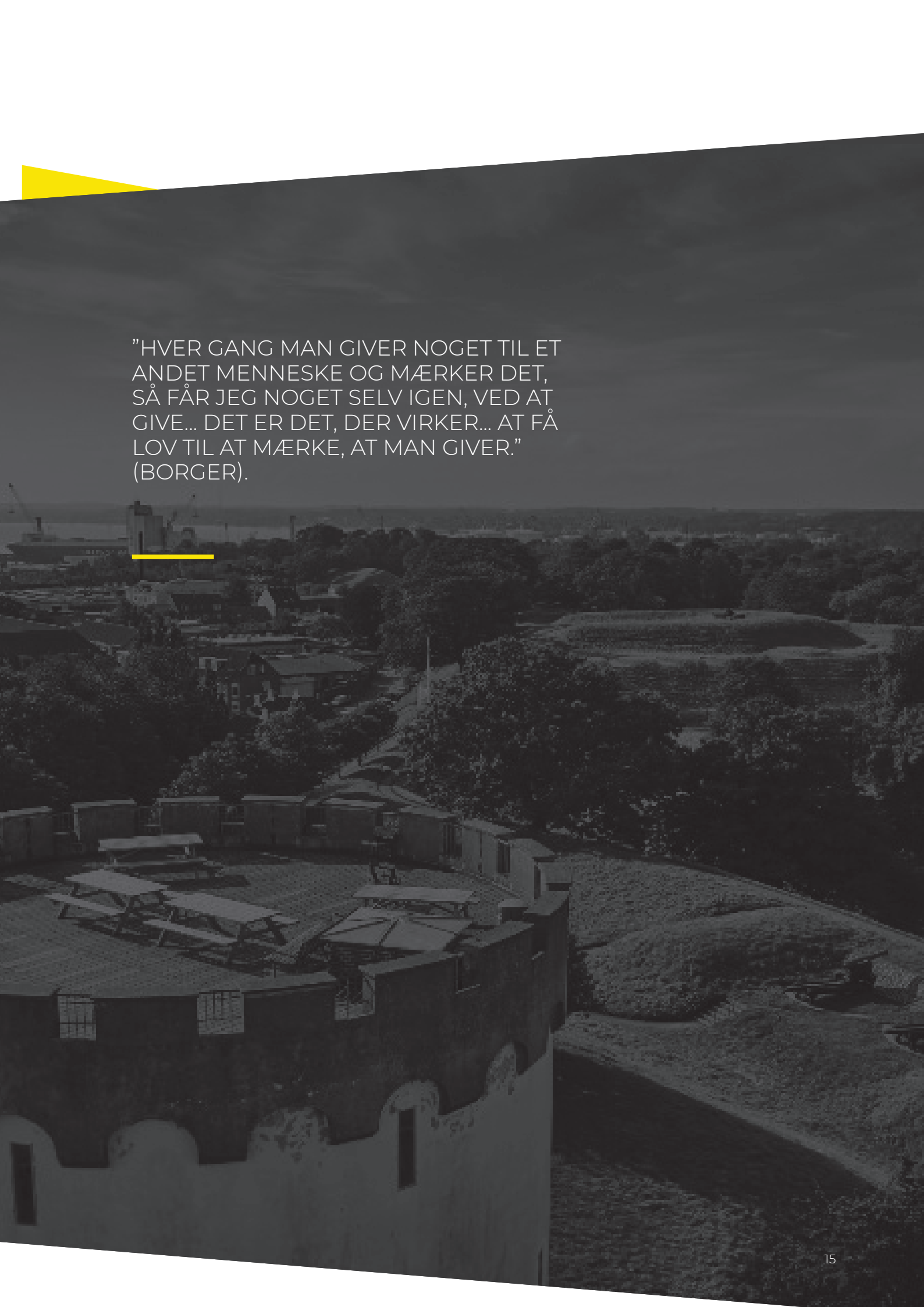
Selvom borgerne er enige om, at man skal bryde ensomheden gennem sociale fællesskaber, så er der alligevel forskel på, hvilken form for fællesskab der efterspørges, afhængigt af typen af ensomhed. Både medarbejdere, ledere og interessenter er enige i, at borgerne skal kunne veksle mellem fællesskaber. De mener, at et enkelt fællesskab kan være for sårbart for borgeren. Hvad sker der, hvis det fællesskab pludselig ophører? De mener, at det er sundere, hvis borgeren har flere forskellige fællesskaber at trække på og at borgeren selv er klædt på til at gå ud og opsøge nye fællesskaber. Ifølge medarbejderne skal vi undgå fastholdelse i et lille fællesskab.

MULIGHEDSRUM:

Hvordan kan vi gøre det lettere for borgerne, at opsøge fællesskaber i civilsamfundet?

Borgerne forklarer, at det at hjælpe hinanden styrker selvværdet så meget, at det bliver lettere at være social og bryde med ensomheden, så hvordan kan vi gøre det nemmere for borgerne, at komme til og hjælpe hinanden?

Hvordan kan vi synliggøre de forskellige muligheder, borgerne har for at opsøge fællesskaber i dag og sikre, at de kan veksle mellem forskellige fællesskaber?

"HVER GANG MAN GIVER NOGET TIL ET
ANDET MENNESKE OG MÆRKER DET,
SÅ FÅR JEG NOGET SELV IGEN, VED AT
GIVE... DET ER DET, DER VIRKER... AT FÅ
LOV TIL AT MÆRKE, AT MAN GIVER."
(BORGER).

DER SKAL VÆRE RUMMELIGHED,
PLADS TIL ALLE OG MAN SKAL FØLE
SIG VELKOMMEN. DERFOR ER MOD-
TAGELSEN SÆRDELES VIGTIG.

FÆLLESSKAB

Fællesskaber er noget man skaber sammen, når man har noget at være fælles omkring. Det kan handle om en fælles interesse, en fælles udfordring, et fælles ønske om en fremtidig forandring eller det at samles omkring en aktivitet – altså et fælles tredje. Alle er enige om at det vigtigste er, at man har et fælles formål/mål.

*"Et fællesskab kan også opstå omkring en person eller en fælles udfordring. Hvis bare der er et fælles formål eller mål. Så man har et formål med at mødes og et fælles fokus".
(Frivillig).*

Det gode fællesskab kan både være med til at forebygge og modvirke ensomhed. Borgerne beskriver et godt fællesskab som værende åbent, inkluderende, tillidsskabende og trygt. Et godt fællesskab kræver desuden kemi og tid og så skal man også selv kunne bidrage til fællesskabet.

"Man skal selv give noget til et fællesskab. Det kan godt være, det skal komme hen af vejen, hvis man er ensom, så suger man nok til sig. Så må man håbe på, at fællesskabet har tid til at vente på, at man er klar til at give af sig selv". (Frivillig).

Der skal være rummelighed, plads til alle og man skal føle sig velkommen. Derfor er modtagelsen særdeles vigtig.

MODTAGELSEN

Det kan lyde banalt, men for både borgere og frivillige er dette punkt væsentligt at fremhæve. Modtagelsen kan nemlig have en afgørende betydning for, om borgeren kommer til at benytte sig af et tilbud. Særligt for de, der er ramt af en følelsesmæssig ensomhed, kan det være angstprovokerende og grænseoverskridende, at henvende sig et nyt sted.

Der skal bydes velkommen, så snart borgeren træder ind af døren og gerne gives hånd. Borgerne har et klart ønske om, at man ikke modtages af en skærm, men af en person der er stedkendt. Det kan være en medarbejder, en frivillig eller en bruger, så længe vedkommende formår at fortælle om stedet og har overskud til at tage imod og fx byde på en kop kaffe.

De frivillige pointerer vigtigheden i, at man ikke stiller for mange uddybende spørgsmål med det samme, da den første henvendelse kan være grænseoverskridende og borgeren hurtigt kan føle sig overrumplet. Her er det i stedet vigtigt, at forsikre borgeren om, at han/hun er gået rigtig og er velkommen.

FÆLLESSKABER PÅ TVÆRS

Ifølge borgerne, kan fællesskaber på tværs af livsvilkår, alder m.m. skabe en positiv dynamik, hvor man kan tage ved lære af hinanden i sociale sammenhænge. Men det kræver en høj tolerance, et åbent sind og et personale der kan rumme meget. Særligt fordi, der skal tages hensyn til borgernes individuelle behov. Det er dog ikke kun personalet, der skal kunne rumme meget, men også borgerne da de skal kunne håndtere, at der i et fællesskab på tværs vil være borgere med andre udfordringer end dem selv. Det stiller også krav til borgere, der ikke har fysiske-, psykiske- eller sociale udfordringer ift. at være tålmodige og vise hensyn.

Flere borgere gør opmærksom på, at det vigtigste er, at alle har et fælles formål eller mål med at deltage. Man behøver ikke nødvendigvis at deltage aktivt i aktiviteterne for at mærke fællesskabet. Det kan være nok, blot at være med på sidelinjen. Man kan have forskellige deltagelsesniveauer, men det er vigtigt, at man har noget at være fælles om. Dog forklarer en lille gruppe udviklingshæmmede borgere, at de har et stort ønske om, at mødes med ligesindede, der er på samme niveau ift. aktivitetsudøvelse eller læring. De har fx et ønske om at kunne deltage i flere sportsaktiviteter for handicappede. De vil gerne kunne deltage på lige fod med andre deltagere i diverse aktiviteter og her nævnes specifikt de mere fysisk krævende sportsgrene.

"ET STED ALLE KAN KOMME OG VÆRE
SIG SELV OG FÅ EN SNAK. MAN MÅ IKKE
DELE SAMFUNDET OP! DET HANDLER
OM AT BRYDE TABUET OG LAVE EN
MERE SAMMENRUSTET BY" ... (BORGER).

FRIVILLIGHED

FRIVILLIGHED SKABER VÆRDI

Både borgere og frivillige er enige om, at frivilligt arbejde og det at hjælpe andre, er meningsfuldt og kan styrke selvværdet. Det kan være berigende og livsbekræftende, fordi man opnår en følelse af at være værdsat og anerkendt og samtidig føler, at andre har brug for en.

"At hjælpe andre bærer jo lønnen i sig selv. Man får så meget tilbage, når man oplever at andre er taknemmelige og påskønner ens indsats... Og så får man jo en masse socialt med de andre frivillige."
(Frivillig).

Frivillige har ofte mere tid til den enkelte borger, end offentligt ansatte og relationen er ofte uformel og ligeværdig, fordi der ikke er noget udtalt magtforhold mellem de to parter og fordi relationen bygger på lyst og egen fri vilje. Begge parter kan med andre ord trække sig fra samarbejdet uden, at det nødvendigvis påvirker borgerens mulighed for at modtage støtte fra det offentlige, eller den frivilliges mulighed for at fortsætte det frivillige arbejde et andet sted.

SAMARBEJDE MED FRIVILLIGE

Et samarbejde mellem offentligt ansatte og frivillige kan skabe en positiv dynamik på arbejdspladsen, der kan være til fordel for både borgere, medarbejdere, ledere og frivillige. Men det er vigtigt, at der laves klare rammer og forventningsafstemmes, så alle er klar over, at de frivillige byder ind med, skal ligge udover de almindelige arbejdsopgaver. Ifølge lederne, skal der tages stilling til organiseringen og det kan være en fordel, at have en person til at agere bindeled mellem de frivillige og medarbejderne. Desuden skal man passe på de frivillige, ikke pålægge dem administrative opgaver og huske, at de er på lånt tid. De frivillige kan nemlig altid trække sig uden varsel.

Ifølge de frivillige er det også vigtigt, at ledelsen har overskud til at varetage de frivilliges interesser, har tid til sparring eller supervision og er bevidst om, at frivillige har brug for at blive belønnet med ros og anerkendelse. De frivillige må ikke styres og pålægges opgaver, det skal være lysten, der driver værket. Og så er det vigtigt, at de frivillige klædes på til at udføre de opgaver, som de stilles overfor, fx via kurser eller anden form for kompetenceudvikling.

"Frivillighed driver lysten, men tvang dræber den... De frivillige har tidligere ydet det de skal yde og fået betaling for. Nu vil man give lidt og det skal man tage hånd om... Det er jo folks fritid, så den der har ledelsen skal helst please lidt". (Frivillig).

Når kommunen samarbejder med de frivillige, er det vigtigt, at synliggøre overfor borgerne, hvordan samarbejdet er tilrettelagt. De frivillige har et klart ønske om, at borgerne ved, at der fortsat er forskel på om borgeren henvender sig til en lønnet medarbejder eller en frivillig. Det skal være tydeligt for borgerne, at de frivillige ikke er pålagt samme krav ift. registrering/dokumentation. Borgeren skal ikke bekymre sig om, hvorvidt det han/hun fortæller til den frivillige, bliver journalført eller overleveret til fx sagsbehandler. De frivillige ønsker en tydelig adskillelse ift. det bureaukratiske, men samtidig en synliggørelse af de områder, hvor der samarbejdes. De frivillige ser en stor fordel i at samarbejde med kommunen, særligt fordi de til tider oplever, at tage imod borgere med behov for støtte, der overskrider de frivilliges kompetencer.

"Hvis borgerne skal deltage i noget, er det vigtigt, at de bliver informeret om, at den frivillige ikke har notatpligt. De skal vide, at det er noget vi sætter i værks sammen, men hvis de ikke møder op, så får det ingen konsekvenser for borgeren". (Frivillig og medarbejder).

An aerial photograph of a large, modern building complex, possibly a university or government facility, situated near a river. A long bridge spans the river in the background. The foreground shows a large, multi-story building with a central tower-like structure, surrounded by parking lots and landscaped areas. The image is in grayscale, with a yellow triangle in the top left corner and a yellow horizontal line below the text.

"JEG HAR SELV FÅET DET BEDRE VED AT VÆRE FRIVILLIG MAN KAN GODT VÆRE FRIVILLIG UDEN AT VÆRE NÅET I MÅL MED SIG SELV. DET HANDLER IKKE OM HVOR MEGET DU KAN, MEN OM AT VÆRE MED. DER SKAL VÆRE PLADS TIL AT VÆRE HVOR VI ER PÅ DET PLAN VI ER." (FRIVILLIG)

SELVBESTEMMELSE OG ENGAGEMENT

Frivilligt arbejde handler om selvbestemmelse og kræver kun det engagement, du selv er villig til at lægge i det. Alle kan med andre ord være frivillige, men det handler om at finde det rigtige frivillig-job til den enkelte. Der kan være mange former for frivilligt arbejde og mange forskellige opgavestørrelser. Ved nogle, af de besøgte steder, laver man samarbejdsaftaler med frivillige, afholder Frivillige Udviklings Samtaler og de frivillige kan gennemgå kompetenceudvikling fx via kurser. Andre steder er det frivillige arbejde mere uforpligtende og uformelt. Nogle opgaver forpligtiger således mere end andre.

"Alle kan være frivillige, det handler bare om at finde det rigtige frivilligjob til den enkelte borger". (Frivillig).

Borgerne har et stort ønske om at bidrage på en eller anden måde. Det kan være i grupper, hvor man udveksler brugererfaringer, som frivillig til diverse aktiviteter eller arrangementer, som tovholder på konkrete opgaver, eller som den, der tager imod nye borgere i et tilbud eller deler råd om fx kreative aktiviteter såsom strikning og hækling.

Ifølge borgerne kan alle bidrage med noget og det at hjælpe andre, på trods af egne problemer, kan øge ens selvværd så meget, at man ligefrem selv får det bedre af at lave frivilligt arbejde. Det kan være en hjælp til selvhjælp.

"Jeg har selv fået det bedre ved at være frivillig Man kan godt være frivillig uden at være nået i mål med sig selv. Det handler ikke om hvor meget du kan, men om at være med. Der skal være plads til at være hvor vi er på det plan vi er." (Frivillig)

FRIVILLIGT ARBEJDE KAN FORPLIGTE

Selvom mange borgere efterspørger muligheden for at blive frivillige og hjælpe til, er det vigtigt for dem, at der ikke stilles krav og at deltagelse i frivilligt arbejde ikke forpligtiger. De er bange for, at eventuelle forventninger til dem, kan give et øget pres og det er vigtigt for dem, at de bliver mødt med en accept og forståelse, hvis de fx melder fra i sidste øjeblik. Nogle af borgerne giver udtryk for, at de først tør melde sig som frivillige og hjælpe andre, når de selv har fået det bedre og fået mere overskud i hverdagen. De er bekymrede for det ansvar, der kan være forbundet med, at man melder sig til noget.

En borger forklarer, at følelsen af at forpligtige sig til noget, ofte ligger hos en selv og at det derfor handler om, at man skal lære, at det er okay at melde fra. De frivillige der har deltaget i denne undersøgelse, beskriver også at ansvarsbevidsthed fylder meget som frivillig, da andre kan være afhængige af ens hjælp og de aftaler man laver. Derfor mener de, at man skal være realistisk omkring sin egen formåen, overskud og tidsforbrug, når man melder sig som frivillig, så man kun forpligtiger sig til det, man selv mener, at man kan gå helhjertet ind i.

Borgerne giver udtryk for, at der mangler et tilbud til dem der gerne vil bidrage med noget, men som ikke kan overskue at låse sig til opgaver. De fleste er i forvejen tilknyttet et kommunalt tilbud, hvor mange af dem hjælper hinanden med mindre opgaver, men de vil gerne bidrage mere.

MATCHNING

Ifølge lederne, så skal man hjælpe borgerne til at se egne ressourcer og matche borgerne med hinanden og med forskellige opgaver. Enkelte mener endvidere, at det kan være en fordel, at lave små opgavebeskrivelser til det frivillige arbejde, så borgerne kan vælge de opgaver, de selv har lyst og overskud til.

Også de frivillige fremhæver det at matche borgere/frivillige med opgaver, som værende værdifuldt, da det sikrer, at der tages hensyn til alle parter, at selvbestemmelsen tydeliggøres og at opgaverne svarer til den enkeltes interesser og kompetencer.

OBSERVATION

Det lader umiddelbart til, at der er to typer frivillige.

1. Den frivillige ildsjæl, der bruger adskillige timer på frivilligt arbejde og som påtager sig diverse opgaver/aftaler og føler et stort ansvar for at overholde disse aftaler. Det er typisk pensionister eller borgere, der har meget tid tilovers i hverdagen og som henvender sig til et center eller tilbud, fordi de gerne vil yde en indsats.

2. Borgeren der er tilknyttet et eller andet tilbud (og muligvis har været det over længere tid), der gerne vil hjælpe andre til, at opnå samme støtte/positive oplevelse som han/hun selv har modtaget i tilbuddet. Borgeren med brugererfaring.

De to typer frivillige er ikke nødvendigvis så forskellige, da begge ønsker at bidrage og hjælpe andre, men der kan være stor forskel på, hvilke opgaver de ønsker at påtage sig, hvad de kan bidrage med og i hvor stort omfang, de har overskud til at hjælpe.

Desuden ses tendens til, at den frivillige ildsjæl søger anerkendelse ved ledelse eller personale, imens borgeren med brugererfaring er mere optaget af, at se effekten af det han/hun har bidraget med og derved opnå en følelse af at være noget for nogen.

MULIGHEDSRUM:

Hvordan kan vi tilgodese borgernes ønske om at få mulighed for at bidrage og lave frivilligt arbejde, uden krav, forventninger og forpligtigelser?

Hvordan kan vi synliggøre samarbejdet mellem kommunen og de frivillige og samtidig tydeliggøre overfor borgerne, at der fortsat er forskel på den lønnede medarbejders og den frivilliges arbejdsopgaver?

TILBUD/BEVÆGELSE

Når det kommer til at skabe et fremtidigt tilbud, er der ingen tvivl om, at både borgere, frivillige, medarbejdere, ledere og interessenter ønsker et fokus på selve tilgangen til borgerne. Her er et klart ønske om at fokusere på borgernes ressourcer, håb og ønsker, muligheden for individuelt tilpassede løsninger og et langt bredere kendskab til tilbud og muligheder på tværs. Med andre ord efterspørges en værdiskabende tilgang.

Medarbejdere og ledere har et ønske om, at der skabes et uvisiteret tilbud hvor borgere, der har afsluttet et forløb ved fx Din Indgang eller Vejen Til Arbejde, kan henvises til, så de kan hjælpes videre i forskellige fællesskaber. Et tilbud der kan være et naturligt bindeled mellem de kommunale tilbud og civilsamfundet. Et bindeled der i øvrigt også efterspørges af flere borgere, der finder det svært, selv at opsøge fællesskaber i civilsamfundet.

Borgerne har et ønske om at bryde med stigmatisering og det tabu, det kan være, at føle sig ensom. De har et stort ønske om normalisering og muligheden for, at mødes i fællesskaber med forskellige formål alt efter interesse og behov. Der skal være plads til alle og det stiller både krav til kultur, indretning og udbud af aktiviteter/arrangementer/services.

Det er vigtigt at kulturen bærer præg af tolerance og rummelighed, respekt, ligeværd og anerkendelse. At indretningen er hjemlig, hyggelig og at der tages højde for tilgængeligheden ift. både fysisk- og psykiskudfordrede borgere. Og at der tilbydes forskellige former for aktiviteter eller som minimum er viden om, hvor borgerne kan henvises til, hvis de har interesser og behov der ikke kan tilgodeses i tilbuddet.

Og så skal det være muligt for borgerne at involvere sig og tage ejerskab over stedet. De ønsker nemlig et brugerstyret tilbud, med mulighed for at komme med forslag og idéer. Både borgere, medarbejdere og interessenter lægger vægt på, at man skal turde give mere ansvar til borgerne, fordi det skaber en øget ansvarsfølelse.

DET ER VIGTIGT AT KULTUREN BÆRER
PRÆG AF TOLERANCE OG RUMMELIGHED,
RESPEKT, LIGEVÆRD OG ANERKENDELSE.

Det kan fx handle om at skabe et brugerråd, eller give mulighed for, at borgerne selv kan holde åbent i tilbuddet og dermed have ansvar for nøgler m.m. Det kan handle om planlægning af aktiviteter og arrangementer eller udarbejdelse af fælles husregler. En del borgere ønsker at blive involveret allerede i projektperioden og dermed få mulighed for, at komme med idéer til indhold, navngivning m.m. og fx være med til at indrette tilbuddet.

TILBUDETS INDHOLD

Der er mange ønsker og forslag til aktiviteter og arrangementer i et nyt tilbud. Dog gør en del borgere opmærksom på, at der allerede nu findes mange tilbud i kommunen og at det måske er vigtigere, at skabe et bindeled mellem de forskellige tilbud, hjælpe borgerne til at finde og opsøge tilbuddene, samt skabe overblik og sikre et større samarbejde på tværs af tilbuddene. Det handler i høj grad også om, at nogle af de tilbud der findes i dag, er målrettet bestemte målgrupper eller kræver visitation.

FÆLLESSPISNING

Noget som alle borgere har stillet ønske om, er muligheden for fællesspisning, madgrupper eller madklubber. For nogle handler det om muligheden for selv at medbringe sin mad til et mødested, hvor man kan spise sammen og opnå noget socialt derved. For andre, er det et ønske om at handle ind og tilberede maden sammen, for derefter at afslutte med fællesspisning. Maden bliver det fælles 3. der kan gøre det lettere at mødes på tværs. Mad er noget stort set alle kan forholde sig til og som langt de fleste forbinder med hygge og socialt samvær. For enlige borgere, kan det endvidere være kedeligt at lave mad til sig selv og spise alene. Ifølge de frivillige kan mad også bruges som et trækplaster, der kan få borgerne til at opsøge et tilbud. Ifølge en enkelt frivillig, kan menuen faktisk være af så stor betydning, at den er afgørende for, om nogle borgere møder op.

"Men altså kaffen og spise mad sammen. Det er det vigtigste. Og det er vigtigere end at snakke med en professionel, i hvert fald hvis det handler om ensomhed". (Frivillig).

BORGERNES FORSLAG TIL AKTIVITETER OG ARRANGEMENTER:

Sport: Hockey, bordtennis, sport for handicappede, cricket, badminton, volleyball, zumba, dans, rundbold.

Kreativt: hækle, strikke, temabaseret håndarbejde fx til jul og påske.

Spil: banko, banko med billeder, kort, brætspil, specialbrætspil, terninger.

Elektronik: playstation, lan-party, wii, pc-spil, e-læring, spillerum, undervisning i fx e-boks, mails, borger.dk m.m.

Stillezone: Nada, sanseintegration, mindfulness, yoga.

Grupper: ud af ensomhed, styrk dit selvværd m.m.

Andet: biograftur, bowling, teater, rollespil og spille teater. Ture ud af huset og gerne med overnatning, konkurrencer, film-aften, foredrag og forelæsninger om alt muligt og gerne brugererfaringer, kurser i fx billedkunst, pårørendearrangementer.

Tegnesprogscafé

En gruppe døve borgere, har et ønske om, at man laver en form for tegnesprogscafé, hvor alle med interesse for tegnesprog kan mødes. Det skal foregå et neutralt sted, gerne på en café eller lignende. Det behøver ikke at være et tilbud, som er tilgængeligt hver dag, men kan evt. laves som et arrangement 1-2 gange om måneden. De døve vil gerne ud og mødes med andre i sociale sammenhænge, hvor der er mulighed for at danne nye venskaber. Og så må der gerne være mulighed for at invitere tolke-studerende og pårørende med. I princippet skal alle være velkomne, såfremt de har en interesse for tegnsprog.

"MEN ALTSÅ KAFFEN OG SPISE MAD SAM-
MEN. DET ER DET VIGTIGSTE. OG DET
ER VIGTIGERE END AT SNAKKE MED EN
PROFESSIONEL, I HVERT FALD HVIS DET
HANDLER OM ENSOMHED". (FRIVILLIG).

Både borgere og interessenter foreslår, at man laver forskellige temabaserede dage, fx spilledag, ungdomsdag, familiedag, ældredag m.m. Eller inviterer forskellige foreninger ind, så de fx kan have en fast månedlig dag, hvor foreninger står for forskellige aktiviteter og samtidig får mulighed for at erhverve nye medlemmer til foreningen. Det kan desuden brede ejerskabet over tilbuddet ud og samtidig tiltrække borgere, der ikke har tilknytning til kommunens Voksenser-vice eller Arbejdsmarkedsafdeling.

Borgerne foreslår, at der laves en form for on-line forum eller oprettes facebook-grupper, hvor man kan følge med i forskellige aktiviteter/tiltag i kommunen og samtidig chatte med personale eller andre borgere. De mener især, at det kan gøre det lettere, at henvende sig i et tilbud efterfølgende. Man kan skabe tryghed for borgerne, ved at vise dem hvad de kan forvente af tilbuddet.

Derudover har borgerne et ønske om, at der altid er mulighed for, at få fat på nogen at tale med, hvis man føler behov. De ønsker fast personale eller faste frivillige, der kender stedet. Hvorvidt det er en lønnet medarbejder eller en frivillig, er ifølge borgere irrelevant. Det der betyder noget er, om det er en, der er der fast. Det skal være genkendeligt, afslappet og trygt.

"Jeg tænker at det, der er vigtigt, er at der er nogen man kender. Altså kommer til at kende... Det kan godt være frivillige, men ikke hvor det er 1 frivillig den ene uge og så en anden den næste uge. Det tror jeg ville være svært." (Borger).

BEKYMRING IFT. NYT TILBUD

En gruppe borgere gør opmærksom på, at de aktiviteter/tiltag/arrangementer, som de ønsker, alt sammen er noget, der tidligere har været i det tilbud de i dag er tilknyttet. Noget som borgerne føler, er blevet taget fra dem bl.a. pga. nedskæringer. De har en bekymring for, om udviklingen af et nyt tilbud, kan føre til yderligere nedskæringer i deres daglige tilbud.

Borgerne finder som udgangspunkt selve idéen om et 'nyt uvisiteret tilbud' positiv, såfremt tilbuddet ikke er ment som en erstatning, men som et supplement til det tilbud, borgerne kommer i til dagligt. Dog er det vigtigt for dem, at det nye tilbud i så fald indrettes og tilpasses, så det kan tilgodese deres individuelle behov, så tilbuddet ikke bare "gives" til en anden målgruppe. De mener nemlig at en del borgere ikke vil komme til at anvende et nyt tilbud, fordi det kan være utrygt, hvis der fx er for mange mennesker.

"Men jeg tænker bare. At det er jo fint nok, at man så måske vil lave et nyt sted, hvor man så kan få nogle af de ting vi mangler her. Problemet er bare. At der er jo nogen af dem, der kommer her, der ikke vil komme, hvis det er et andet sted hvor alle kan komme, fordi de ikke er tryk ved det. Fremfor at det kunne gøres i det her regi, hvor man er tryk ved dem der er her." (Borger).

Der er da også en lille gruppe borgere, tilknyttet et værested, der undrer sig over, at kommunen anvender midler på udviklingen af nyt, fremfor at investere i de tilbud, der allerede findes og give dem mulighed for, at øge kvaliteten af deres arbejde og udvide målgruppen. Dog har denne gruppe ingen interesse i, at det værested, de selv er tilknyttet, udvider til en bredere målgruppe da de gerne vil bevare værestedet som det er i dag.

Generelt er der mange på tværs af de interviewede grupper, der stiller spørgsmålstejn ved, hvor bred en målgruppe et tilbud kan rumme. De mener at forskellighed er godt, men at den kan blive for stor. De lægger særligt vægt på vigtigheden i, at man har noget at være fælles omkring og er bekymrede for, om man kan finde noget, der kan lokke alle til at komme og benytte tilbuddet. Alligevel har langt de fleste borgere et stort ønske om, at et eventuelt nyt tilbud skal kunne rumme alle. For dem handler det om, hvorvidt man får stedet indrettet, så der kan tages hensyn til de mange individuelle behov.

BARRIERER FOR DELTAGELSE

Listen med forslag viser, at borgerne har mange idéer og konkrete ønsker til et nyt tilbud, men det er vigtigt at være opmærksom på, at nogle af forslagene allerede eksisterer i Fredericia (det er dog ikke nødvendigvis tilgængeligt for alle borgere).

En del borgere har desuden tilkendegivet at selvom de aktiviteter, som de selv har ønsket, blev etableret i kommunen, så er det ikke sikkert, at de selv ville benytte sig af tilbuddet. Her handler det bl.a. om tilgængelighed, økonomi, indretning m.m.

Ifølge både frivillige og interessenter bør man desuden tænke over, at de borgere, som er allermest ensomme og har været isoleret over længere tid, ikke nødvendigvis møder op af sig selv, selvom man skaber et tilbud målrettet ensomme. De bør opsøges og motiveres til deltagelse ligesom de, i visse tilfælde, kan have behov for ledsagelse.

De oftest nævnte barrierer for deltagelse:

Tilgængelighed er særdeles relevant, da den ikke blot kan skabe udfordringer, men direkte forhindre nogle borgere i at deltage. Her handler det især om, at et tilbud bør være handicapvenligt. Det kan være nødvendigt med en særlig indgang, lift eller elevator, generelt god plads omkring diverse ting, gode toiletforhold m.m. der gør det muligt for borgere at komme omkring med kørestol. Derudover ønsker nogle borgere, at der tages hensyn til akustikken for de, der er lydoverfølsomme, samt god belysning for synshæmmede.

Endvidere ønsker borgerne og lederen af Solglimt, at et nyt tilbud får mulighed for at have et personale, der kan tolke fx 1 gang ugentligt, så døve borgere i byen også får mulighed for at anvende tilbuddet.

Indretningen kan have en stor betydning. Det er vigtigt for borgerne, at det ikke er for kedeligt, sterilt og det må ikke virke for institutionelt eller kommunalt. Borgerne ønsker at et nyt tilbud indrettes hyggeligt og hjemligt. Der må gerne være højt til loft og så skal der rolige og varme farver på væggene. Flere borgere beskriver, at en hjemlig indretning betyder gulvtæpper, malerier og komfortable møbler, såsom sofaer og lænestole.

"Jeg tror man skal passe på med ikke at gøre det for kommuneagtigt. Ikke kommunemøbler og hvide vægge med kedelige plakater. Det skal være hjemligt... Det er tit og ofte det, som socialt udsatte har som det største problem, at der er en anspændthed til det kommunale." (Borger).

En vigtig pointe ift. indretningen er, at der skal være flere små rum, i hvert fald hvis det bliver et tilbud til en bred målgruppe. Store rum kan virke angstprovokerende for nogle borgere og kan give et højt støjniveau. Borgerne ønsker muligheden for at kunne trække sig til mindre rum og meget gerne en stillezone. Også ledere og medarbejdere gør opmærksom på, at der bør være mulighed for at skærme den enkelte, hvis det er i et stort hus og at der generelt bør tænkes over indretningen, så tilbuddet kan føles som et frirum for alle.

Økonomien er nævnt af flere borgere, som en afgørende faktor for deltagelse i diverse aktiviteter. De fleste ønsker at aktiviteter skal være gratis, da særligt de socialt udsatte borgere, har en lav indkomst. Her gør både medarbejdere og interessenter dog opmærksom på vigtigheden i, at man ikke får skabt en konkurrence til eksisterende foreninger og aftenskoler, der tager brugerbetaling for deltagelse.

Åbningstiderne i de forskellige tilbud spiller en væsentlig rolle, da mange borgere er beskæftigede i dagtimerne fx ved arbejde, uddannelse, aktiveringstilbud eller aktivitets- og samværstilbud. De ønsker at et nyt tilbud fokuserer på åbningstider i de sene eftermiddagstimer, om aften og i weekender og helligdage. Her gør enkelte borgere dog opmærksom på, at de i aftentimerne kan være for trætte til at deltage i aktiviteter, eller at de føler sig utrygge ved at forlade hjemmet alene om aften. De har derfor et ønske om ledsagelse eller følgeskab med andre borgere, frivillige eller personale.

Kendskab til tilbud.

Borgerne syntes det er svært at finde ud af, hvor og hvordan de kan opsøge fællesskaber og få styrket det sociale netværk. De mangler kendskab til forskellige tilbud og muligheder i kommunen og efterspørger generelt mere oplysning. Det handler om at få skabt overblik over den enkeltes muligheder og samtidig informere så meget om forskellige tilbud, at man får skabt tryghed omkring stedet, da borgerne får viden om, hvad de kan forvente af tilbuddet.

Borgerne ønsker at man samler alt information et sted i kommunen, så man ikke behøver at være tilknyttet et tilbud for at få oplyst, hvad der ellers kan være af mulige tilbud og arrangementer. De efterspørger en form for borgerinformation, hvor man kan blive inspireret til at anvende diverse tilbud og samtidig få råd og vejledning, så den enkelte borger får mulighed for, at deltage i netop de aktiviteter/arrangementer han/hun har brug for eller ønske om. En borger beskriver det som en ny indgang til foreninger og tilbud i samfundet, en slags bindeled der åbner dørene til samfundet.

Både medarbejdere, frivillige, ledere og interessenter giver også udtryk for, at det kan være svært at danne sig overblik over de mange muligheder, der er i Fredericia, for der ER mange muligheder. De efterspørger en form for guide til samfundet, der kan hjælpe med at samle viden om borgernes muligheder, ligesom de efterspørger et større kendskab til hinanden på tværs af tilbud.

MULIGHEDSRUM:

Hvordan kan vi sikre at et nyt tilbud kan tilgodese den enkelte borgers individuelle behov, når målgruppen er så bred?

Hvordan kan vi tilgodese borgernes ønsker om billigere eller gratis aktiviteter/arrangementer, uden at skabe konkurrence til foreninger og aftenskoler? Og hvis ikke vi vil arbejde på det, hvordan kan vi så sikre, at borgere med en lav indkomst får mulighed for at deltage i forskellige aktiviteter og arrangementer, så de også kan møde fællesskaber og bryde med ensomheden?

Hvordan kan vi skabe et større kendskab til hinanden på tværs af tilbud i kommunen?

BORGERNE ØNSKER AT MAN SAMLER ALT INFORMATION ET STED I KOMMUNEN, SÅ MAN IKKE BEHØVER AT VÆRE TILKNYTTET ET TILBUD FOR AT FÅ OPLYST, HVAD DER ELLERS KAN VÆRE AF MULIGE TILBUD OG ARRANGEMENTER.

OPSUMMERING

Fællesskaber er noget man skaber sammen og det kræver, at man har noget at være fælles omkring. Ifølge borgerne kan et åbent, trygt og inkluderende fællesskab være med til at modvirke og forebygge ensomhed. Borgerne beskriver to former for ensomhed, en relationel og en følelsesmæssig ensomhed. Begge dele kan modarbejdes ved hjælp af fællesskab, men hvor der ved relationel ensomhed er et stort ønske om normalisering og tætte fortrolige venskaber, er der ved følelsesmæssig ensomhed et ønske om, at mødes med ligesindede i samme situation, så man kan opnå forståelse og anerkendelse. Uanset hvilken type ensomhed der er tale om, så er det vigtigt, at et fællesskab har et fælles formål og at man som borger får en god modtagelse, når man henvender sig et nyt sted.

Borgerne ønsker mulighed for at veksle mellem forskellige fællesskaber og ønsker at deltage på egne præmisser. De har et stort ønske om, at bidrage fx som frivillig og mener, at alle kan blive frivillige, for det handler om selvbestemmelse og det engagement, man selv ønsker at lægge i det. Dog er borgerne bekymrede for, at forpligtige sig til opgaver/aftaler. De efterspørger derfor muligheden for, at kunne bidrage med noget, uden at der stilles krav og forventninger til dem. Det at bidrage med noget kan, ifølge borgerne, styrke selvværdet og være en medvirkende faktor til, at man bryder med ensomheden.

Borgerne efterspørger også et bindeled mellem kommunale tilbud og civilsamfundet og mener generelt, at der er for lidt oplysning om de forskellige tilbud og muligheder der er i kommunen. De ønsker et sted, med en værdiskabende tilgang og hvor der er plads til alle. Dog er flere bekymrede for, hvorvidt et tilbud kan rumme en så bred målgruppe. Her mener en række borgere, at det vigtigste er, at stedet indrettes, så der kan tages hensyn til individuelle behov. Det kan fx være ift. tilgængelighed for fysisk handicappede.

"Et sted alle kan komme og være sig selv og få en snak. Man må ikke dele samfundet op! Det handler om at bryde tabuet og lave en mere sammenrustet by"... (Borger).

BORGERNE ØNSKER ET STED, MED EN
VÆRDISKABENDE TILGANG OG HVOR
DER ER PLADS TIL ALLE. DOG ER FLERE
BEKYMREDE FOR, HVORVIDT ET TILBUD
KAN RUMME EN SÅ BRED MÅLGRUPPE.

Generelt er alle positivt indstillede overfor udviklingen af et nyt uvisiteret tilbud, såfremt tilbuddet bliver et supplement til eksisterende tilbud og ikke en erstatning. Borgerne har mange konkrete forslag til aktiviteter/arrangementer, som de ønsker at et nyt tilbud skal indeholde, fx fællesspisning. Derudover har de opstillet en række faktorer, der kan være barrierer for deres eventuelle brug af et fremtidigt tilbud, fx økonomi og åbningstider.

Borgerne ønsker en høj grad af involvering i det nye tilbud og en del vil gerne være med til selve udviklingsarbejdet. Det samme gør sig gældende for både frivillige, medarbejdere, ledere og samarbejdspartnere, der alle har mange forslag til mulige samarbejdsformer og er klar til at dele viden og erfaring.

Udarbejdet af Rachel Møller, myndighedsteamet,
Voksenservice, Fredericia Kommune.
Sommeren 2018.